

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 186.801 van 2 oktober 2008
in de zaak A. 156.559/VII-32.976.**

In zake : de NV STERCOMPOST,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. D'HOORE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Dirk Martensstraat 23

tegen :

de burgemeester van de stad ROESELARE,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COPPENS,
kantoor houdende te ROESELARE,
Westlaan 358.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV STERCOMPOST op 10 december 2004 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van dhr. Burgemeester van de Stad Roeselare gedateerd van 12.10.2004, waarvan kennis werd gegeven aan verzoekster op 13.10.2004, waarin verzoekster het bevel werd opgelegd tot onmiddellijke staking van aanvoer van of acceptatie van groenafval tot op het moment dat de voorwaarden vermeld in huidig afgeleverde en goedgekeurde vergunning terug nageleefd worden";

Gelet op het arrest nr. 136.667 van 26 oktober 2004 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 juni 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 september 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. TEMMERMAN die, loco advocaat M. D'HOORE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. COPPENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. Krachtens een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 februari 1999 beschikt de verzoekende partij over een milieuvergunning om tot 8 juli 2013 een inrichting gelegen te Roeselare, Graankaai 3, in een gebied voor milieubelastende industrie te exploiteren. Deze inrichting omvat onder meer een composteringscapaciteit van 29.000 ton en een opslagcapaciteit van 15.500 m³.

1.2. De verzoekende partij heeft op 31 oktober 2001 een aanvraag tot verandering ingediend die er onder meer toe strekte de composteringscapaciteit van 29.000 ton uit te breiden tot 50.000 ton op jaarbasis. Deze aanvraag heeft geleid tot een proefvergunning van 2 mei 2002 tot 2 mei 2003 met een composteringscapaciteit van 42.000 ton en een opslagcapaciteit van 90.000 m³. Deze proefvergunning werd met één jaar verlengd tot 2 mei 2004.

1.3. Op 1 april 2004 heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen evenwel de gevraagde verandering geweigerd, zodat opnieuw de oorspronkelijke vergunningsvoorwaarden golden. De verzoekende partij betwist niet dat deze weigering niet werd aangevochten.

1.4. Op 11 juni 2004 richt de Milieu-inspectie een brief aan de burgemeester van de stad Roeselare waarbij met verwijzing naar vastgestelde overtredingen van de milieuwetgeving wordt voorgesteld dat de burgemeester dwangmaatregelen neemt.

1.5. Ingevolge dit schrijven neemt de burgemeester op 12 oktober 2004 de bestreden beslissing, die ertoe strekt de verzoekende partij met onmiddellijke ingang te verbieden nog groenafval te laten aanvoeren en te accepteren "tot op het moment dat de voorwaarden vermeld in de huidig afgeleverde en goedgekeurde vergunning, terug nageleefd worden".

1.6. Nadat de Raad van State met het arrest nr. 136.667 van 26 oktober 2004 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit heeft verworpen, vraagt de verzoekende partij op 22 november 2004 een nieuwe milieuvergunning aan voor het veranderen van haar inrichting, waarin onder meer een uitbreiding met opslag van tuinafval/compost voor 8.150 ton is begrepen.

1.7. Op 24 maart 2005 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen om de op 22 november 2004 gevraagde vergunning gedeeltelijk te verlenen. De vergunning wordt gegeven voor de uitbreiding met opslag van tuinafval/compost voor 3.950 ton en wordt geweigerd voor wat betreft de uitbreiding met opslag van tuinafval/compost voor 4.200 ton.

Tegen laatstgenoemde beslissing wordt geen administratief beroep bij de minister ingesteld.

2. De ontvankelijkheid

2.1. Samen met de laatste memorie legt de verwerende partij bijkomende stukken neer waaruit blijkt dat het terrein van de verzoekende partij ontruimd is. Zij stelt dat het terrein wordt bezet door een nieuwe eigenaar.

2.2. De verzoekende partij verwijst in haar laatste memorie naar een "procedure tot schadevergoeding, welke aanhangig is voor de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk". Zij wijst er op dat zij "dan ook" nog steeds een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

In ondergeschikte orde stelt zij dat van haar niet kan worden verlangd dat zij haar gebleven belang aantoonst om de nietigverklaring te vorderen van de bestreden beslissing "die op heden volledig achterhaald is".

2.3. Opdat haar beroep tot nietigverklaring ontvankelijk zou zijn moet de verzoekende partij een rechtstreeks en actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het belang dat voortspuit uit een burgerlijke procedure tot schadevergoeding is geen rechtstreeks belang dat voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf. Het beroep tot nietigverklaring beoogt immers onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen. Het ingeroepen belang moet in relatie staan tot die finaliteit. Het belang om een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren, om vervolgens op basis van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak een eis voor de gewone rechtbanken beter te ondersteunen, is geen belang meer dat is verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren. Dergelijk belang is een onrechtstreeks belang. Ook de gewone rechtbanken kunnen trouwens de fout van de overheid vaststellen.

Het belang bij de vernietiging van een beslissing waarvan de verzoekende partij zelf zegt dat zij "op heden volledig achterhaald is", is geen actueel belang.

Het beroep is niet ontvankelijk,

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee oktober tweeduizend en acht, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	L. HELLIN,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	E. IMPENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. IMPENS.

L. HELLIN.